

мый челоуѣкъ ся старае да стане владѣтель на сердце-то си, и знае да полага въ чинѣ съ словесность-та свои-те движенія. Когда оиѣ владѣ надъ вси-те сердечны чувствованія, угасява вси-те пороцы, кои-то могатъ да ся родятъ въ него (въ сердце-то). Ако слѣдуваніе правила-та на совѣсть-та не може тя побѣди суетна слава, и притворна лѣпота. Не почитайте всяко нѣщо отъ колко-то нему прилича, и отъ колко-то е полезно. Токмо полезно-то треба да угождава благоразумному челоуѣку. Возможно да преведе насъ въ благополучіе едно ложовно благодареніе? да внимаваме за да не ни убезсили зрѣніе-то ложовно-то блистаніе, и да предпочитаеме всегда полезно-то отъ наслаждително-то. Словесность-та треба да полага въ чинѣ и най малы-те ваши дѣла. Душа-та Ви да ся води всегда отъ него; защо Богъ го даде челоуѣку, за да е, на всякое время, юзда на неговы-те страсти.

Членъ 14.

За безмѣрность и умѣренность.

Бойся отъ голема ревность; и за самы-те добродѣтели сохранявай умѣренность; защо совершенство-то ся нахожда въ среда-та, и не нѣкогда въ безмѣрности. Не предпріймайте никое нещю съ безмѣрность; защо тогда словесность ваша